

תת"ע 4420/08/21 - מדינת ישראל נגד רואי פרסול

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 4420-08-21 מדינת ישראל נ' פרסול
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רואי פרסול

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 3.2.21, הודעת תשלום קנס בגין נסיעה משמאל לקו הפרדה רצוף, שאין לימינו קו קטעים (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני עקפתי את האוטובוס, לא עליתי על הקו הלבן. אני לא עברתי על קו לבן. אני לא מבין את השפה המשפטית. על מה יש לי להודות, אני לא עליתי על פס לבן. אני רוצה להגיד שלא עשיתי את העבירה".

ביום 23.12.21, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד סמ"ר יאיר גיל, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 ועותק סרטון ממצלמת הגוף של העד, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 3.2.21, בסמוך לשעה 17:08, נהג הנאשם בקטנוע בתל אביב, ברחוב אלנבי, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו בסמוך לבית מספר 132, נצפה על ידי עד התביעה, שעמד בסמוך לבית מספר 115, כאשר הוא עוקף טור של כלי רכב שהמתינו לאור הירוק ברמזור, לרבות אוטובוס, תוך חציית קו הפרדה רצוף המסומן במקום.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "עקפתי את האוטובוס, אני לא ראיתי, אוטובוס חנק אותי, תן פחות תעשה קוואצ".

ב-ת/2, ניתן היה לראות את המתואר בעמוד 5 לפרוטוקול, שורות 11 עד 17.

העד נחקר והשיב כי הנאשם עבר קו לבן, כמתואר בדו"ח.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך הצליח לעקוף את כלי הרכב, מבלי לעלות על קו ההפרדה הרצוף, שכן מדובר בווספה. עוד הוסיף הנאשם, כי סבר שהעד עצר אותו כיוון שנסע בנתיב תחבורה ציבורית, אבל זה מותר לרכב דו גלגלי.

הנאשם נחקר והשיב כי ביקש מהעד שייתן לו אזהרה, כיוון שאם שוטר עוצר אותך, אומרים לו הכל, כדי שיוותר - "**ברגע שעוצר אותך שוטר אתה באותו רגע שולף...**".

הנאשם נשאל מדוע לא טען בפני העד כי לא חצה קו הפרדה רצוף והשיב כי בדק זאת לאחר קבלת הדו"ח.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין את מיקומו, כיוון נסיעת הנאשם, תיאור את הנתיבים במקום ואת אופן נהיגת הנאשם וביצוע העבירה. אציין, כי ב-ת/2, קשה היה לראות את העבירה עצמה.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית. הנאשם הסתפק בשאלה אחת בלבד, אף שהוסבר לו כי עליו לחקור את העד ובחר שלא לעמת אותו עם הטענה כי חזר למקום אחרי מספר דקות והסביר לשוטר כי הבין שלא ביצע כל עבירה, כפי שטען בבית המשפט.

3. גרסת הנאשם, שהעיד על עצמו כי יגיד כל דבר, למעשה, על מנת ששוטר יוותר לו, לא עשתה עלי רושם אמין ועמדה בסתירה מוחלטת לדברים שאמר לעד, כפי שתועדו ב-ת/2. הנאשם הודה על אתר כי עקף את האוטובוס ונימק מדוע והוסיף כי לא היה שום רכב ממול-טענה שאין לה כל חשיבות, אם אכן לא היה עובר למסלול הנגדי, כנטען.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפניי במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"א שבט תשפ"ב, 23 ינואר 2022, במעמד הצדדים